

Gondolatok a 2015/3-es számhoz

Úgy döntöttünk a szerkesztőségi kollégákkal, hogy a lapszámok folyamatos számozása is megjelenik az **Opus et Educatio** elektronikus portálján, ezért a 4-es szám azt jelzi, hogy a tavaly november végi „indulás” óta ez már a negyedik lapszám. A pdf-es folyamatos oldalszámokkal ellátott verzió esetében pedig jelezzük, hogy ez az ez évi harmadik számunk, mely arról tanúskodik, hogy szépen gyarapodnak a közlésre megküldött kéziratok. Különösen arra vagyunk büszkék, hogy az **Eszmélés** rovatban eredetileg doktoranduszok, innovatív pedagógusok számára referált, vagyis lektorált közlemények megjelentetését biztosító keretek immár szűknek bizonyulnak, néhány – különösen alapos és komoly empirikus háttérrel rendelkező – tanulmány, a szakmai lektorok javaslatára bekerült a **Tanulmányok** rovatba.

Két problémára ugyanakkor érdemes e keretekben is felhívni olvasóink és már kéziratot küldő vagy a jövőben az **Opus et Educatio** keretében publikálni szándékozó potenciális szerzőink figyelmét. Az egyik, inkább jelzés, arról szól, hogy a szerkesztési munkálatok folyamatában a szakmai értékelés és a formai kialakítás szükséges teendőin túl a tematikai kapcsolódás kérdéseivel szembeülvé próbálja a főszerkesztő is alakítani az adott szám tartalmát. Ezért esetenként kitűnő írások is az adott, formálódó tematikai keretek között nem feltétlenül a beküldés időbeli sorrendjében jelennek meg. On-line nyitott publikációs kereteink ugyanakkor lehetővé teszik, hogy egy-egy szám szerkesztésének befejezését követően az írásokat megjelentessük, s e folyamatot igyekszünk a beérkezett színvonalas írások számához igazítani. Az adott esetben ezért is jelentetjük meg, már a nyár közepén az idei 3. számot. Sőt már azt is jelezhetjük, hogy a következő magyar nyelvű számhoz is szépen gyűlnek az érdekes írások, így azzal tervezünk, hogy 2015-ben még legalább egy magyar nyelvű számot, s az év végére a második angol nyelvű számot is publikálni fogjuk. A másik probléma valójában egy kérés: eredeti szándékunk volt, s ebben még nem vagyunk igazán sikeresek, olyan reflexiók közzétele, melyek a hazai vagy éppen nemzetközi szakirodalom bemutatására. kritikai értékelésére irányul. Ezzel a pedagógiai kultúra fejlesztése, a korszerű, új tudományos források szélesebb körben történő megismertetéséhez szeretnénk hozzájárulni. Nos e téren még nem ártana némi erősítés vagyis kérjük és ösztönözzük azokat a kollégákat, akik érdekes könyveket, cikkeket, tudományos közleményeket olvastak, s úgy ítélik, hogy ezek ismeret hasznos a szélesebb szakmai közvélemény számára is, osszák meg gondolataikat, néhány oldalas recenziójukat küldjék meg az **Opus et Educatio** Szerkesztőségébe.

E számunk tematikai súlypontjai a szakképzés és a pedagógusképzés, továbbképzés profilunk szempontjából kitüntetett témáihoz kapcsolódnak. A **Tanulmányok** rovatban **Szabóné Berki Éva** írása a szakmai tanárképzéssel foglalkozó korábbi kutatásokra is kitekintve a TÁMOP-4.1.2.B.2-13/1-2013-0002 számú projekt keretében „A műszaki és humán szakterület szakmai pedagógusképzésének és képzők hálózatának fejlesztése” címmel vállalt képzésfejlesztésekről nyújt igényes áttekintést. A munkaerőpiac komplex összefüggéseivel az

Opus et Educatio küldetése szerint két további írás foglalkozik. *Sós Tamás* a regionális sajátosságokat elemzi, az egyik leginkább feszültségekkel terhes Észak-Magyarországi régióban. Ehhez az íráshoz közvetlenül kapcsolódik mintegy esettanulmánnyal *Kissné Szigetvári Barbara* írása, melyben a Borsod-Abaúj-Zemplén megye székhelyén található vendéglátásra és kereskedelemre specializálódott középiskola szemszögéből vizsgálja e téma konkrét elemeit. Ezt követően két fiatal pedagóguskutató, a közoktatási vezetőképzés keretében elvégzett elemzéseivel ismerkedhet meg az olvasó. *Mátyásné Nagy Éva* az oktatástechnológiai fejlesztések köznevelési kérdéseivel, *Dobozy Gyöngyi* pedig a napjainkban sajátos aktualitással bíró tanulói munkaterhek differenciált vizsgálatával kapcsolatosan figyelemreméltó elemzést készített.

Az **Eszmélés** rovatunkban friss és kifejezetten érdekes közlemények mintegy kiegészítik a terjedelmesebb tanulmányokat. *Katona Péter* cikke a kollégiumok pedagógiai gyakorlatában a tehetséggondozó portfóliót elemzi egy a téma háttérét is alaposan feldolgozó közleményben. Ha vitákat is válthat ki – állunk elébe a lap következő számaiban – a pedagógus-továbbképzés megítéléséről *Nagy Krisztina* írása, a gyakorlati kapcsolódásai miatt *Szabóné Berki Éva* tanulmányához szervesen illeszkedő elemzés.

Bognárné Szigeti Edit írása mai problémákról, kicsit mégis a múltat felidézve érzékelteti azt a pedagógiai optimizmust, melyet egy-egy sikeres képzési kezdeményezés jelentett évtizedekkel ezelőtt, de jelent a mai megoldáson gondolkodók számára is. A hevesi Nyugdíjasok Középiskolájának két sikeres évfolyama mintegy három évtizeddel ezelőtti történetként sajátos mai értelmezésre is készíthet sokakat.

Kissné Gaál Zsuzsanna szépen illusztrált írása, mely a pedagógus személyiségének hatását a nevelési tanácsadásban konkrét példákon keresztül mutatja be, jól szemlélteti, hogy milyen komoly potenciál van a mai hazai gyakorlatban.

A Recenzió rovatunkban Hunyady Györgyné – M. Nádasi Mária: Az iskolakép változatai és változásai c. könyvet mutatjuk be. a kiadvány közel másfél évtized kutatásait foglalja össze, az iskoláról alkotott kép különböző szereplők (szülő, pedagógus és diák) szemszögéből.

Nos, kedves olvasó, ismét, e számban is érzékelhető, hogy színes és nyitott a tematika, reméljük az online olvasás és a hagyományos szakmai-kutatói érdeklődés számára egyaránt érdekes és tanulságos írásokat kínál az **Opus et Educatio** 2015/3-as száma.

az **Opus et Educatio**

főszerkesztője